

har jeg 2 stærke Støtter at holde mig til: den forhenvarende Indenrigsminister og Færøernes Lagthing. Det er disses Grunde, jeg skal tillade mig at meddele det høitærede Thing, i Forbindelse med nogle Bemærkninger af mig selv. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henstille til den høitærede Formand, hvorvidt det maatte være mig tilladt ordret at citere et Par Steder af Motiverne til Indenrigsministerens Forslag saavel som af den af Lagthingets Udvalg afgivne Betænkning.

Formanden: Ja, jeg antager, at det er nødvendigt for at oplyse Sagen tilstrækkeligt, og under denne Forudsætning er det den ærede Forslagsstiller tilladt.

M. Winther: Jeg troer virkelig, at det vil være nødvendigt, og det saa meget mere, som det ærede Thing ikke paa anden Maade har haft Leilighed til at blive bekendt med disse Grunde, der ogsaa ere af megen Betydning med Hensyn til mit Forslag.

Selv Forhandlingerne i Ministerierne i den senere Tid have ført til det Resultat, at den færøiske Handels Frigivelse maa betragtes som en Nødvendighed, og at denne Handel bør frigives, ikke alene for indenlandske, men ogsaa for fremmede Staters Undersaatter. Dette har Lagthinget ogsaa tiltraadt, idet dets Udvalg anfører, at „Monopolet uomtvisteligt har været et hæmmende Baand for al fri Virksomhed, en Hindring for Beboernes Fremfritiden i Oplysning og Cultur, en Hindring for Næringsveienes Udvidelse og Forbedring og for en forøget Production“. For at komme til den Overbeviisning, at Handelen bør frigives for alle Nationer, behøver man blot at henvende sig Blik til Island, hvor Handelen i længere Tid kun har været frigivet for danske Handlende, hvilket imidlertid har givet Anledning til, at disse have monopoliseret Handelen og undertrykt Islænderne; men det er aabenbart, at et saadant privat Monopol paa Færøerne vilde udøve en langt skadeligere Indflydelse, end det har udøvet paa Island; thi, naar man seer hen til Færøernes Belliggenhed, er det jo klart, at en Handel med England og Norge i mange Henseender vil være langt fordeelagtigere end en Handel med Danmark. Jeg har ogsaa hørt den ærede

Rigsdagsmand for Københavns 3die Valgkreds (Rosenørn) som Indenrigsminister, udtale, at den væsentligste Grund til, at Regjeringen endnu ikke havde frigivet den færøiske Handel, var den, at de i den Anledning nedsatte Commissioner ideligt havde indstillet, at Handelen kun skulde frigives for danske Handlende, hvilket Regjeringen ikke havde kunnet gaae ind paa.

Naar jeg dernæst gaaer over til at udtale mig om Frihandelens Ordning, da har ikke alene Lagthinget og jeg, men ogsaa den forhenvarende Indenrigsminister været enige om, at man ved denne Ordning især bør have Færøernes Vel for Øie. Det forekommer mig ogsaa, at, da Færøerne nu i saa lang Tid have været underkastede de Ulemper, der ere forbundne med et Monopol, er det paa Tide at have deres Vel for Øie. Det første Spørgsmaal, der har reist sig, er da det, hvorledes man skulde udfinde et passende Afgifts-System for de Afgifter, der skulde skaffes tilveie, for at bestride de Omkostninger, der ere nødvendige til Færøernes Administration. Dette har hidtil ikke været saa ganske let at besvare. Man har saaledes først henvendt sin Opmærksomhed paa en directe Bæftatning af Jordgodset, eller af Uld og Slagt, eller ogsaa Indførelsen af Told; men, ligesom saavel Lagthinget som den forrige Indenrigsminister have været enige om, at en Bæftatning af Jordgodset, paa Grund af dets høit uefterrettelige Skyldbæftatning vilde lede til en ulige Fordeling, og en Bæftatning af Uld og Slagt vilde være meget vanskelig at beregne og opkræve, saaledes har man ogsaa opgivet Indførelsen af et Toldsystem paa Færøerne, da man sølte sig overbevist om, at Udgifterne dertil vilde være saa store, at de om trent vilde opluge Trefemtedele af Brutto-Indtægten. Man har derfor troet at burde holde sig til en Læsteafgift i Forbindelse med en Afgift for Berettigelsen til Brændeviinshandel og Handel med andre destillerede Spirituosa, og dette har Lagthinget endog udstrakt til en Afgift for Handel med Viin, ligesom ogsaa til en Afgift for Handelsberettigelser i Almindelighed. Saavel Indenrigsministeren som Lagthinget have imidlertid opgivet at opstille nogensomhelst Beregning som Grundlag for Færøernes fremti-